

РЕШЕНИЕ

№ 20350

гр. София, 17.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5689** по описа за **2024** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощника си ст. юрк. А. С. срещу Решение № 1955/24.04.2024 г. постановено по АНД № 16181/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 134-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 111/29.09.2023 г., издадено от директор на дирекция „Контролна и превантивна дейност“ към Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ), с което на основание чл. 164, ал. 1 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС) на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 40 000 лв., за извършено нарушение на чл. 123в, т. 2 вр. чл. 164, ал. 1 ЗООС.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е издадено при съществено нарушение на процесуалните правила, при наличие на неизяснена фактическа обстановка и в нарушение на материалния закон. Счита, че са напълно неоснователни и недоказани констатациите, че дружеството не е изпълнило Условие 9.6.2 от КР № 43/2005 г. Излага доводи, че липсва точно описание на нарушение, което е вменено на дружеството. По тези съображения се иска отмяна на решението и да бъде постановено ново, с което да бъде уважена жалбата на дружеството срещу НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В открито съдебно заседание касаторът, чрез юрк. Е. И. ,поддържа жалбата и моли обжалваното решение и потвърденото от него наказателно постановление да бъдат отменени .Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – директор на дирекция „Контролна и превантивна дейност“ към Регионална инспекция по околната среда и водите- С., чрез процесуален представител юрк. Бозов заявя становище за неоснователност на касационната жалба. Не претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд С. – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Приетата от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и от показанията на разпитаните свидетели актосъставителят Н. М. и К. К.. Въз основа на тях въззивния съд е обосновал правен извод, че е осъществен състава на нарушението по чл.123в, т.2 от ЗООС и при образуването и провеждането на административно наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Този извод е правилен.

Настоящият съдебен състав напълно споделя направените от районния съд изводи. При субсидиарното действие на НПК, същият е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело.

Съгласно разпоредбата на чл.123в, т.2 от ЗООС операторът на инсталацията е длъжен да изпълнява условията в комплексното разрешително. Според § 1 т. 39 от ДР на ЗООС "Комплексно разрешително" е индивидуален административен акт, предоставящ разрешение за експлоатация на определена инсталация или на дадена част от нея при определени условия, които гарантират съответствието на инсталацията с изискванията на глава седма. От фактическа страна въззивният съд е приел за установено, че „Топлофикация София“ ЕАД притежава, издадено от министъра на околната среда и водите, комплексно разрешително № 43/2005 г. за експлоатация на действащи инсталации и съоръжения за следните категории промишлени дейности: Горивни инсталации - Т. „С.“ и инсталация за производство на водород. Съгласно условия 9.6.2. от КР „Топлофикация София“ ЕАД е било длъжно

да извършва собствени непрекъснати измервания, изискванията ,за които се извеждат от Наредба № 6 от 26.03.1999г. за реда и начина за измерване на емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници и Инструкция № 1 от 03.07.2003г. за изискванията към процедурите за регистриране,обработка,съхранение, представяне и оценка на резултатите от собствените непрекъснати измервания на емисиите на вредни вещества,изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници. В чл.41 от Инструкцията е разписано „не се допуска в рамките на календарната година експлоатация на съответната инсталация повече от 10 денонощия/240часа/ без функционираща апаратура за СНИ.

Неоснователно е оплакването, че датата на извършване на нарушението е била неправилно посочена от административно наказващия орган. В случая данните за дните и часовете, в които СНИ не е функционирала и не е измервала показателите на СО за отчетния период са извлечени от годишните доклади представени от касатора и са обобщени в заключителната част на изготвения от контролните органи Протокол № 1-С- ЕЧ-ГД/2022 г. и те еднозначно сочат, че още на 07.11.2022 г., допустимите 240 часа са превишени, като за цялата 2022г. общо 554 часа автоматичната система за СНИ не е функционирала.

След анализ на АУАН и НП относно задължителните реквизити по чл. 42, респ. чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, съдържащите се доказателства в административнонаказателната преписка и установената въз основа на тях фактическа обстановка съдът намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН и НП във връзка с тяхното съдържание. И двата акта отговарят на изискванията за дължимия обем съдържание по чл. 42 от ЗАНН за АУАН и по чл. 57, ал. 1 от ЗАНН за НП.

В съответствие с изискванията на закона контролните органи и АНО са извършили и дължимото описание на нарушението от гледна точка и на другите съставомерни елементи от обективна страна - изпълнително деяние /неизпълнение на изискванията на чл. 123в, т. 2 от ЗОСС в аспекта на неизпълнение на условията в комплексното разрешително/, място на извършване/ Т., С., Комин № 2 и 3 - Енергийни котли № 6, 7, 8, 9“ начин на извършване /работили без автоматична система за СНИ по показател СО в продължение на 554 часа за 2022г / и обстоятелства, при които е осъществено. Релевантните факти са описани в точна и ясна последователност, отнесени са правилно към съответната материално правна разпоредба - чл. 123в, т. 2 от ЗОСС във вр.с Условие 9.6.2. от КР № 43/ 2005 и са подведени към относимата санкционна норма - чл. 164, ал. 1 от ЗОСС. Чрез даденото описание на административното нарушение е очертана по безспорен начин рамката на обвинението и е доведена до знанието на жалбоподателя фактическата обстановка за вмененото му административното нарушение. Правото на защита не е нарушено, тъй като словесното описание на нарушението съответства и на правната квалификация. Налице е единство, което безусловно разкрива волята на наказващия орган и дава възможност на санкционирания субект да разбере повдигнатото обвинение.

Съдът намира за неоснователно и искането за приложение на чл.28 ЗАНН. С оглед на вида на извършеното нарушение и обществените отношения, които засягат същото, не може да се обоснове наличието на маловажен случай по смисъла на чл. 28,ал.1 от ЗАНН. Тези си изводи настоящата инстанция съобразява с обстоятелството, че обект на процесното нарушение са обществени отношения, свързани с опазването на околната среда за сегашните и бъдещите поколения и защитата на здравето на хората

/чл. 1 от ЗООС/. Конкретният случай не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от други нарушения от процесния вид, чиято висока степен на обществена опасност законодателят е отчел, предвиждайки санкция в размер от 10 000 до 500 000 лева и императивът тя да бъде налагана при неизпълнение на изискванията по чл. 123в от ЗООС. Не може да бъде споделено и твърдението, че липсата на вредоносен резултат от нарушението, квалифицира същото като маловажно. Визираното в НП нарушение не е резултатно - законът не обвързва съставомерността му с настъпването на определен вредоносен резултат, а липсата на такъв не е обстоятелство от категорията на смекчаващите.

Не са налице основания за намаление на размера на наложената санкция. Въз основа на предходните установени нарушения по ЗООС и на броя на часовете, през които не е функционирала СНИ през 2022г.(повече от два пъти над допустимите часове), то правилно наказващият орган е наложил имуществена санкция малко над предвидения минимален размер, а именно 40 000 лева.

В рамките на дължимата по силата на чл. 218 АПК проверка, настоящата съдебна инстанция не констатира наличието на визираните в чл. 348, ал. 1 НПК касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора само на ответника се дължат разноски, но същия не е направил своевременно искане за присъждането им .

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1955/24.04.2024 г. постановено по АНД № 16181/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 134-ти състав.

Решението е окончателно..